

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Karin Gawelczyk

Vastaaja: Generali Lebensversicherung AG

Ennakkoratkaisukysymys

Onko henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY⁽¹⁾ muuttamisesta 8.11.1990 annetun toisen neuvoston direktiivin 90/619/ETY⁽²⁾ (toinen henkivakuutusdirektiivi) 15 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa tulkittava henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta 10.11.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/96/ETY (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 31 artiklan 1 kohdan valossa siten, että sen kanssa ristiriidassa on vakuutus sopimuslain 5a §:n 2 momentin neljännen virkkeen kaltainen säännös — sellaisena kuin se oli Euroopan yhteisöjen neuvoston vakuutus oikeuden alalla antamien direktiivien täytäntöönpanosta 21.7.1994 annetun kolmannen lain (kolmas vakuutusvalvontalain täytäntöönpanolaki ETY) jälkeen — jonka mukaan purkamis- tai peruuttamismahdollisuus myönnetään vain enintään yhden vuoden ajaksi ensimmäisen vakuutusmaksun maksumishetkestä lähtien, vaikkei vakuutuksenottajalle ole ilmoitettu hänellä olevasta purkamis- tai peruuttamismahdollisuudesta?

⁽¹⁾ EYVL L 330, s. 50.

⁽²⁾ EYVL L 360, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 3.10.2012 — Metropol Spielstätten Unternehmungsgesellschaft (haftungsbeschränkt) v. Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Asia C-440/12)

(2012/C 389/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Metropol Spielstätten Unternehmungsgesellschaft (haftungsbeschränkt)

Vastaaja: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 401 artiklaa (luettuna yhdessä 135 artiklan 1 kohdan i alakohdan kanssa) tulkittava siten, että uhka- tai rahapeleistä voidaan kantaa joko arvonlisäveroa tai erityistä kansallista veroa mutta ei kumpaakin?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, kysytään seuraavaa:

Jos uhka- tai rahapeleistä on kansallisten oikeussääntöjen mukaan kannettava sekä arvonlisäveroa että erityistä veroa, johtaako tämä arvonlisäveron kantamatta jättämiseen vai erityisen veron kantamatta jättämiseen vai onko päätös siitä, kumpi vero on jätettävä kantamatta, tehtävä kansallisen lainsäädännön perusteella?

3) Onko direktiivin 2006/112 1 artiklan 2 kohdan ensimmäistä virkettä ja 73 artiklaa tulkittava siten, että niiden vastaisina on pidettävä kansallista oikeussääntöä tai käytäntöä, jonka mukaan pidettäessä peliautomaatteja pelattavana on veron perusteena käytettävä automaatin kassan sisältöä (sähköisesti laskettua kassaa) tietyn ajanjakson päätyttyä?

4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, kysytään seuraavaa:

Jos veron perustetta ei voida määrittää näin, miten se on määritettävä?

5) Onko direktiivin 2006/112 1 artiklan 2 kohdan ensimmäistä virkettä ja 73 artiklaa tulkittava siten, että arvonlisäveron kantaminen edellyttää, että elinkeinonharjoittaja voi vyöryttää arvonlisäveron suorituksen vastaanottajan maksettavaksi? Tarvittaessa: Mitä vyöryttämismahdollisuudella tarkoitetaan? Kuuluuko vyöryttämismahdollisuuteen esimerkiksi se, että on oikeudellisesti hyväksyttävää periä tavarasta tai palvelusta vastaavasti kalliimpi hinta?

6) Jos viidennessä kysymyksessä edellytyksenä on kalliimman hinnan oikeudellinen hyväksyttävyyys, kysytään seuraavaa:

Onko direktiivin 2006/112 1 artiklan 2 kohdan ensimmäistä virkettä ja 73 artiklaa tulkittava siten, että oikeussääntöjä, joilla rajoitetaan arvonlisäverollisista tavaroista tai palveluista perittävää vastiketta, on tulkittava unionin oikeuden mukaisella tavalla siten, että arvonlisävero ei sisälly määrättyyn vastikkeeseen vaan arvonlisävero on lisättävä siihen, vaikka kyseessä olisivatkin kansalliset vastikkeita koskevat oikeussäännöt, joiden sanamuodossa ei nimenomaisesti säädetä tästä?

- 7) Jos viidenteen kysymykseen vastataan myöntävästi, kuudenteen kysymykseen kieltävästi ja kolmanteen kysymykseen kieltävästi, kysytään seuraavaa:

Jätetäänkö tässä tapauksessa arvonlisävero kantamatta kokonaisliikevaihdosta vai vain liikevaihdon siitä osasta, jota vyyryttämismahdollisuus ei koske, ja miten tämä osa on tällöin määritettävä — sen perusteella, minkä liikevaihdon tapauksessa pelikohtaista panosta ei voitu korottaa, vai sen perusteella, minkä liikevaihdon tapauksessa tuntikohtaista kassan sisältöä ei voitu suurentaa?

- 8) Onko direktiivin 2006/112 1 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että sen vastaisena on pidettävä yhdenmukaistamattomasta veroa koskevaa kansallista säännöstä, jonka mukaan maksettu arvonlisäveron täsmällinen määrä vähennetään tästä verosta?

- 9) Jos kahdeksanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, kysytään seuraavaa:

Johtaako arvonlisäveron vähentäminen kansallisesta yhdenmukaistamattomasta verosta jälkimmäisen veron alaisten elinkeinonharjoittajien tapauksessa siihen, että arvonlisäveroa ei voida kantaa niiden sellaisilta kilpailijoilta, jotka eivät ole mainitun veron vaan jonkin toisen erityisen veron alaisia ja joiden osalta ei ole säädetty tällaisesta vähentämisestä?

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 3.10.2012 — Actavis Group PTC EHF ja Actavis UK Ltd v. Sanofi

(Asia C-443/12)

(2012/C 389/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (Chancery Division)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Actavis Group PTC EHF ja Actavis UK Ltd

Vastaaja: Sanofi

Muu osapuoli: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Minkä kriteerien perusteella päätetään, suojaako tuotetta voimassa oleva peruspatentti asetuksen N:o 469/2009/EY (¹) (jäljempänä asetus) 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla?
- 2) Ovatko asetus ja erityisesti sen 3 artiklan c alakohta esteenä sille, että patentinhaltijalle myönnetään kutakin suojattua tuotetta koskeva lisäsuojatodistus, jos voimassa oleva peruspatentti suojaa useita tuotteita?

(¹) Lääkkeiden lisäsuojatodistuksista 6.5.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 469/2009 (EUVL L 152, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 8.10.2012 — HARK GmbH & Co KG Kamin- und Kachelofenbau v. Hauptzollamt Duisburg

(Asia C-450/12)

(2012/C 389/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: HARK GmbH & Co KG Kamin- und Kachelofenbau

Vastaaja: Hauptzollamt Duisburg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (¹) liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 7321, sellaisena kuin se on muutettuna 19.9.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1031/2008 (²), tulkittava siten, että perusteluissa lähemmin kuvattuja uuniputkisarjoja voidaan pitää uunien, kamiinoiden ja liesien osina?
- 2) Jos kysymykseen 1 vastataan kieltävästi, voidaanko uuniputkisarjat luokitella nimikkeeseen 7307?

(¹) EYVL L 256, s. 1.

(²) EUVL L 291, s. 1.